

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl předsedkyní senátu Mgr. Věrou Jachurovou, jako samosoudkyní, ve věci žalobce: **PhDr. V [REDACTED] S [REDACTED] Ph.D.**, nar. [REDACTED] bytem [REDACTED] zastoupený Mgr. Robertem Vladykou, advokátem, AK se sídlem Praha 1, Revoluční 1, proti žalovanému: **Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti**, se sídlem Praha 2, Vyšehradská 16, o náhradu nemajetkové újmy ve výši 475.000,-Kč s příslušenstvím,

t a k t o :

- I. **Žalovaná je povinna** zaplatit žalobci částku 125.000,00 Kč, a to ve lhůtě 15 dnů od právní moci rozsudku.
- II. **Zamítá se žaloba**, že žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku 350.000,00 Kč.
- III. **Žalovaná je povinna** zaplatit žalobci na nákladech řízení částku 28.798,- Kč k rukám Mgr. Roberta Vladyky, advokáta, a to ve lhůtě 15 dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se na žalované žalobou podanou u zdejšího soudu dne 30. 6. 2015, původně domáhal náhrady nemajetkové újmy ve výši 500.000,-Kč s tím, že důvodem žaloby je protiprávní zásah do osobnostních práv žalobce chráněných právním řádem

České republiky, k němuž došlo v souvislosti s trestním řízením. Policie České republiky rozhodla usnesením o zahájení trestního stíhání žalobce, jakožto obviněného, ze spáchání přečinu výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií dle ustanovení § 192 odst. 1 a 2 trestního zákona dne 31. 7. 2012. Žalobce podal proti tomuto usnesení včas stížnost, státní zástupe Okresního státního zastupitelství v Kolíně usnesením ze dne 5. 9. 2012 stížnost žalobce zamítl. U Okresního soudu v Kolíně byla podána obžaloba, Okresní soud v Kolíně dne 7. 2. 2014 rozhod, že se žalobce zprošťuje obžaloby. Rozsudek nabyt právní moci dne 30. 6. 2014. Uvedený právní zásah do osobnostních práv žalobce se velice negativně projevil nejenom na jeho osobním a profesním životě, ale i na jeho zdravotním stavu. Žalobce v době trestního řízení působil jako jako [REDAKCE] na Vysoké škole [REDAKCE]. Čelil tak neustálému tlaku nejenom ze strany vedení vysoké školy, ale i ze stran studentů kvůli uvedenému trestnímu řízení, neboť trestný čin, pro který byl žalobce stíhán, tedy výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií, je v očích společnosti vysoce amorálním a zvláště zavrženíhodným činem. Žalobce pouze díky svému maximálnímu úsilí byl schopen udržet si svou pozici na vysoké škole, neboť zprošťující rozsudek v lidském a profesním měřítku nebyl dostačující instrument pro očištění jeho pověsti a jeho osoby. Osobní život žalobce po takovém obvinění jeho osoby prošel hlubokou krizí, která netrvala pouze dva a půl roku během trestního řízení, ale přetrvává dodnes. Navíc je zapotřebí zdůraznit, že během trestního řízení žalobce ztratil i rodinnou podporu, neboť mu zemřel jeho otec, který se ani nedožil zprošťujícího rozsudku pro jeho syna, tedy žalobce, který byl obžalován z tak vysoce společensky odsuzovaného trestného činu. Taková ztráta milované osoby v životě žalobce během trestního řízení ještě víc umocnila újmu způsobenou protiprávním zásahem do osobnostních práv žalobce. Žalobce od počátku tvrdil, že je nevinný. Proti usnesení, ve kterém mu bylo sděleno obvinění, podal řádně a včas svou stížnost, kterou však státní zástupce shledal jako nedůvodnou. Žalobcovu nevinnu prokázal až zprošťující rozsudek, který nabyt právní moci dne 30. 6. 2014, což znamená, že téměř tři roky žalobce nemohl žít svobodně podle svých představ a byl vysoce limitován uvedeným trestním řízením, neboť neustále se musel hájit před společností a ze všech sil dokazovat, že je nevinný. I když žalobce byl shledán nevinným, trestní řízení má i současný vliv na jeho život, osobnost i pověst, neboť obvinění z takového trestného činu, jež mu byl protiprávně kladen za vinu, je trnem v oku pro celou společnost a tím pádem si žalobce ponese takové následky protiprávního zásahu trestního řízení celý svůj život. Zároveň se trestní řízení odrazilo i na zdravotním stavu žalobce, který trpí onemocněním srdce, jakožto následku takového stresu. Jako přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu v penězích se žalobci jeví částka 500.000,-Kč. Žalobce se se svým nárokem nejprve obrátil na žalovaného, jak mu ukládá zákonné ustanovení § 14 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb. Žalovaný však do 6 měsíců ode dne uplatnění nároku žalobce žádost nevyřídil. Podáním ze dne 6. 6. 2016 vzal žalobce žalobu částečně zpět, a to co do částky 25.000,-Kč, neboť žalovaná v uvedeném rozsahu žalobci poskytla náhradu nemajetkové újmy. Usnesením ze dne 8. 6. 2016 soud rozhod, že se řízení co do částky 25.000,-Kč zastavuje.

Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby s tím, že k projednání žádosti žalobce došlo dne 13. 11. 2015 a žalovaná konstatovala, že v předmětném řízení bylo vydáno nezákonné rozhodnutí ve smyslu § 7 zákona č. 82/1998 Sb., přičemž požadované přiměřené zadostiučinění však nebylo žalobci poskytnuto v požadované výši a žalovaná poskytla žalobci zadostiučinění ve výši 25.000,- Kč. Ve zbytku byla žádost žalobce zamítnuta. Při stanovení výše zadostiučinění bylo přihlédnuto ke všem kritériím upraveným Nejvyšším soudem České republiky, v rozhodnutí ze dne 21. 8. 2012, sp. zn.

30Cdo 2256/2011. Co se týče povahy trestní věci a hrozby uložení trestu odnětí svobody, žalobci by po uznání viny hrozil trest odnětí svobody v délce od šesti měsíců do tří let, což s ohledem na žalobcův rejstřík trestů, který je veden bez záznamu, nebylo reálné očekávat. Avšak co se týče povahy trestní věci, žalobce byl trestně stíhán pro přečin výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií, což lze dle názoru žalované považovat za závažnou trestnou činnost z pohledu společenského odsouzení a další společenské difamace. Toto byl hlavní důvod, proč žalovaná přistoupila později k náhradě nemajetkové újmy ve formě peněžitého zadostiučinění. Co se délky trestního stíhání žalobce týče, žalobci bylo doručeno usnesení o zahájení trestního stíhání dne 3. 8. 2012 a pravomocně byl žalobce zproštěn 30. 6. 2014. Celková délka trestního stíhání tedy činila 1 rok a 11 měsíců, což nelze považovat za délku nepřiměřenou. Tato délka byla významně ovlivněna i samotným žalobcem, neboť musel být spis na více než 8 měsíců zapůjčen Ústavnímu soudu ČR k rozhodnutí o podané ústavní stížnosti žalobce proti usnesení o zahájení trestního stíhání, která však byla vyhodnocena jako nepřijatelná a bezúspěšná. Co se týče následků do osobnostní sféry žalobce, žalobce byl žalovanou vyzván k přesnější konkretizaci nemajetkové újmy dne 19. 6. 2015 a k předložení důkazů k prokázání svých tvrzení, ale ničeho nedoložil. Žalovaná tedy postupovala v souladu s uvedenými skutečnostmi v trestním spise. Především bylo dle žalované prokázáno, že žalobce s ohledem na svou pozici pedagogického pracovníka byl vystaven vysoké míře společenské difamace, když vešlo ve známost vedení předmětného trestního řízení. Žalobce dosud nebyl trestně stíhán, jeho rejstřík trestů je veden bez záznamu. Ostatní skutečnosti však nebyly nijak prokázány. Tvrzení, že žalobcův otec zemřel v průběhu trestního stíhání, je pravdivé, jak bylo žalovanou zjištěno ze spisu, ale nelze shledávat příčinnou souvislost úmrtí otce žalobce s tímto předmětným trestním řízením, neboť z úmrtního listu bylo zjištěno, že zemřel ve věku [REDAKCE] let, což je v současnosti dobou obvyklou i s ohledem na skutečnost, že otec žalobce prodělal infarkt myokardu. Dále nebylo dle žalované nijak prokázáno, že dle tvrzení žalobce prošel jeho osobní život hlubokou krizí. Jiné další skutečnosti nebyly v žádosti ani tvrzeny, nejsou tvrzeny ani v žalobě. Rovněž z vyjádření policejního orgánu k ústavní stížnosti žalobce vyplývá, že žalobce nikterak s policejním orgánem nespolupracoval, pouze odprezentoval připravené výpovědi a na další otázky odmítl odpovídat. Na základě výše uvedeného došla žalovaná k závěru, že je na místě přiznat žalobci zadostiučinění v peněžité formě a s ohledem na skutečnosti tvrzené a prokázané. Dostatečným zadostiučiněním žalovaná shledala částku ve výši 25.000,-Kč, tato částka je zcela přiměřená okolnostem dané věci. Na uvedené argumentaci žalovaná i nadále setrvává.

Na základě provedeného dokazování soud zjistil následující skutečnosti:

Ze spisu Okresního soudu v Kolíně, sp. zn. [REDAKCE] soud zjistil, že usnesením Policie České republiky ze dne 31. 7. 2012 bylo zahájeno trestní stíhání žalobce pro podezření ze spáchání přečinu výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií podle ustanovení § 192 odst. 1 a 2 trestního zákoníku, usnesením ze dne 5. 9. 2012 státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Kolíně zamítla stížnost žalobce proti usnesení o zahájení trestního stíhání, jako nedůvodnou, v rámci přípravného řízení byl vypracován znalecký psychiatrický a sexuologický posudek se závěrem, že posuzovaný netrpí duševní poruchou chorobného charakteru, přičemž duševní poruchou chorobného charakteru netrpěl ani v předmětné době, není postižen ani vadou osobnosti, dále není postižen sexuální deviací, ani jinou sexuální poruchou, je heterosexuálně orientovaný na dospělé ženy a přiměřené aktivity, není pedofilně orientovaný, agresivita v souvislosti se sexuálním kontaktem ho nevzrušuje, není postižen abnormní sexuální agresivitou, nebyl

postižen sexuální deviací ani v předmětné době, dne 12. 3. 2013 byla u Okresního soudu v Kolíně podána obžaloba, žádostí ze dne 11. 4. 2013 Ústavní soud České republiky požádal Okresní soud v Kolíně o zapůjčení spisu [REDAKCE], usnesením ze dne 27. 11. 2013 Ústavní soud odmítl ústavní stížnost žalobce, podanou proti usnesení Okresního státního zastupitelství v Kolíně ze dne 5. 9. 2012, spisový materiál byl Okresnímu soudu v Kolíně vrácen Ústavním soudem dne 10. 12. 2013, dne 7. 2. 2014 se ve věci konalo hlavní líčení, u tohoto hlavního líčení byl proveden výslech obžalovaného a svědků a listinných důkazů, zároveň bylo ve věci rozhodnuto o zproštění žalobce obžaloby v plném rozsahu, písemné vyhotovení rozsudku bylo stranám doručeno v průběhu března a dubna 2014, dne 14. 4. 2014 byl spis předložen Krajskému soudu v Praze k rozhodnutí o odvolání, usnesením ze dne 3. 6. 2014 předsedkyně senátu Krajského soudu v Praze rozhodla podle § 250 odst. 4 trestního řádu, že bere zpět vzetí odvolání státní zástupkyně na vědomí, řízení bylo pravomocně skončeno 30. 6. 2014, z následujících listinných důkazů soud zjistil, že žalobce podal dne 16. 10. 2014 u žalované žádost o zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu v celkové výši 500.000,-Kč, přípisem ze dne 19. 6. 2015 vyzvala žalovaná žalobce k doplnění žádosti, na základě schvalovací doložky plnění na základě mimosoudního vypořádání nároku na odškodnění ze dne 11. 11. 2015 poskytla žalovaná žalobci peněžité zadostiučinění ve výši 25.000,-Kč, své stanovisko žalovaná písemně vyjádřila dne 13. 11. 2015, z úmrtního listu ze dne 21. 2. 2013 soud zjistil, že dne 5. 2. 2013 zemřel A [REDAKCE] S [REDAKCE] z lékařské zprávy MUDr. Jiřího Režného ze dne 8. 11. 2005 vyplývá, že žalobci byla naměřena hodnota tlaku [REDAKCE], z lékařské zprávy MUDr. Jiřího Režného ze dne 13. 4. 2007 vyplývá, že žalobci byla změřena hodnota krevního tlaku [REDAKCE], z lékařské zprávy vystavené všeobecnou fakultní nemocnicí v Praze, kliniky nefrologie ze dne 1. 12. 2010 vyplývá, že hodnota tlaku u žalobce byla naměřena v rozsahu [REDAKCE] z lékařské zprávy Všeobecné fakultní nemocnice v Praze, kliniky nefrologie ze dne 16. 3. 2011 vyplývá změřená hodnota krevního tlaku v rozsahu [REDAKCE], z lékařské zprávy Všeobecné fakultní nemocnice v Praze, kliniky nefrologie ze dne 28. 5. 2014 vyplývá, že žalobci byla naměřena hodnota krevního tlaku 160/106, po 10 minutách hodnota [REDAKCE] se závěrem, že byl naměřen vyšší tlak, pacient bude kontrolován event. bude přidána terapie, z lékařské zprávy Všeobecné fakultní nemocnice v Praze, kliniky nefrologie ze dne 14. 1. 2015 vyplývá, že hodnota tlaku u žalobce byla změřena v rozsahu [REDAKCE] po chvíli [REDAKCE] se závěrem, že tlak je na hranici hypertenze, z lékařské zprávy Všeobecné fakultní nemocnice v Praze ze dne 1. 4. 2015 vyplývá, že žalobci byly změřena hodnota krevního tlaku ve výši [REDAKCE] v rámci internetové diskuze, která proběhla v březnu 2016 na oficiálním facebookovém profilu Vysoké školy [REDAKCE], bylo účastníkem této diskuze ve vztahu k žalobci uvedeno, že tento účastník diskuze tuší, že o žalobci kolovaly nejrůznější zvěsti v souvislosti se závažnou kriminální činností, ale nemá to podložené, protože oficiální cestou se k důkazům o tom, že byl někdo vyšetřován nelze dostat, tudíž se jedná pouze o spekulace, v krimi zprávách ale figuroval pan K [REDAKCE], student vysoké školy, z čestného prohlášení ze dne 13. 4. 2016, podepsaného Mgr. M [REDAKCE] I [REDAKCE] vyplývá, že trestní řízení vedené proti žalobci poškodilo jejich vztah, jakožto vztah společníků ve společnosti, kterou společně vlastní, neboť takové obvinění vznesené proti žalobci, výrazně ovlivnilo důvěru M [REDAKCE] L [REDAKCE] v žalobce, zároveň se trestní řízení podepsalo i na jejich společnosti, protože jde o vysokou školu, na jejím společenském vnímání a na všem s tím spojeném i po zproštění obžaloby žalobce, trvalo velice dlouhou dobu, než se jejich vzájemná důvěra obnovila a do dnes se potýkají s důsledky tohoto trestního řízení pro dobré jméno jejich společnosti, z čestného prohlášení ze dne 15. 4. 2016, podepsaného Mgr. T [REDAKCE] R [REDAKCE] vyplývá, že tento prohlašuje, že trestní řízení proti žalobci jej poškodilo i v očích podepsaného, v době, kdy Mgr. T [REDAKCE] R [REDAKCE]

vykonával funkci [REDAKCE], podepsaný je přesvědčen, že trestní stíhání žalobce poškodilo i u dalších osob, neboť se v negativním slova smyslu o žalobci v souvislosti s jeho trestním stíháním několikrát na pracovišti podepsaného mluvilo, i po zproštění obžaloby trvalo velice dlouhou dobu, než se mínění podepsaného o osobě žalobce změnilo pozitivním směrem, do dnes se však bohužel objevují informace o jeho trestním stíhání ve společenských kruzích i na sociální síti i pro podepsaného jde o negativní zkušenost, jaké společenské důsledky může mít trestní řízení pro takovýto trestný čin, byť bylo ukončeno pravomocným osvobozením, z čestného prohlášení, podepsaného prof. PhDr. J. [REDAKCE] L. [REDAKCE] ze dne 14. 4. 2016 vyplývá, že tento prohlašuje, že díky trestnímu řízení, vedenému proti žalobci, se žalobce nemohl účastnit svého habilitačního řízení, i když všechny podmínky pro udělení titulu docenta splnil již v roce 2012, zahájení jeho habilitačního řízení bylo podmíněno zastavením trestního stíhání, posléze zproštěním jeho obžaloby, neboť trestní bezúhonnost se považuje na univerzitách, kde lze realizovat habilitace v oboru, ve kterém žalobce působí, za nezbytnou součást plnění etických podmínek pro habilitační řízení, po zproštění obžaloby, bezprostředně žalobce zahájil svoji habilitaci a docentem se stal s účinností ke dni 13. 3. 2015, jelikož žalobce nebyl habilitován již v roce 2012, nemohl být tak od roku 2012 garantem studijních programů, členem vědeckých i akademických rad a nemohla mu být zvýšena mzda, z čestného prohlášení ze dne 14. 4. 2016, podepsaného Bc. J. [REDAKCE] K. [REDAKCE] vyplývá, že tento čestně prohlašuje, že trestní řízení, vedené proti žalobci, jej poškodilo jakožto vyučujícího na uvedené vysoké škole, neboť se mezi studenty šířily informace z trestního řízení proti němu vedenému, a to jak ústně, tak i po webových stránkách facebook.com, v diskuzích, čímž ztratil svoji pozitivní pověst, mezi studenty i své dobré jméno, jako kandidát v komunálních volbách v roce [REDAKCE] podepsaný podobné informace zachytil i při diskuzích mezi veřejnými činiteli ve městě [REDAKCE], i po zproštění obžaloby trvalo velice dlouhou dobu, než se důvěra v něj, jakožto vynikajícího pedagoga obnovila a kdy opět převládla jeho dobrá pověst mezi studenty, ze svědecké výpovědi P. [REDAKCE] H. [REDAKCE] družky žalobce, soud zjistil, že s žalobcem žijí již 15 let ve společné domácnosti, jako druh a družka, svědkyně dále vypověděla, že předmětné trestní stíhání zcela zásadně a výrazně zasáhlo do osobního života a osobních práv žalobce, byl zasažen i partnerský život i pracovní život i působení žalobce jako veřejně známé osoby, trestní stíhání zcela zásadně žalobce poškodilo, a to nejenom na lokální úrovni, v místě bydliště v místě jeho pracovního působení, ale i v oblasti působení žalobce, jako veřejně známé osoby, je to zásah, který má velmi závažné důsledky, neboť podezření, které bylo kladeno žalobci za vinu, je stále cítit a svědkyně stále vnímá narážky od okolí v tomto smyslu, svědkyně dále uvedla, že pověst žalobce byla nenávratně poškozena, dále svědkyně vypověděla, že situace po sdělení obvinění byla velmi zásadní, neboť zpočátku s ohledem na předmět sdělení obvinění, byly styky mezi žalobcem a dětmi z rodiny svědkyně pozastaveny, po provedení domovní prohlídky před 5 lety se vše otočilo o 180%, neustálý stres a obavy o budoucnost naplňovaly jejich život, rozhodně i tlak okolí představoval velkou psychickou zátěž, i v současné době u obou z nich tato situace představuje velkou psychickou zátěž, oba jsou vysokoškolští pedagogové a pokud vykonávají tuto profesi, je u nich vyžadován určitý silný morální kredit, pokud je vysloveno podezření, zásahy do psychické stránky pak souvisí i s projevy ve fyzické stránce, má to i vedlejší následky, které se projevují vysokým krevním tlakem či nespavostí, k působení žalobce, jako veřejně známé osobnosti svědkyně doplnila, že její partner i ona se účastní různých zasedání, jsou členy organizací na lokální úrovni, žalobce byl též členem redakční rady [REDAKCE], kde v současné době již z důvodů trestního stíhání nepůsobí, rovněž tak morální kredit byl rozhodující při habilitaci žalobce a z důvodu trestního stíhání po dobu 2 let žalobce nemohl kariérně

postupovat, žalobce stále na vysoké škole působí, pop dobu trestního stíhání bylo na žalobce a na jeho kolegy na vysoké škole nahlíženo s určitými obavami a nedůvěrou, vzhledem k tomu, že věc byla veřejně probírána, byla tato skutečnost známa i mezi studenty, svědkyně dále uvedla, že působí jako lektorka na [REDAKCE] a sama zaslechla, že se o této záležitosti hovořilo, v podstatě byla tato záležitost předmětem určité šušky a veřejné diskuze, rovněž tak předmětem různých internetových diskuzí, hodně studentů pracovalo u Policie ČR a ačkoliv to svědkyně nemá potvrzeno, je možné, že zdroj informací pochází právě odtud, svědkyně dále uvedla, že domovní prohlídka probíhala v ranních hodinách v exponovaném čase a pokud je v bytě přítomno 21 příslušníků, může to vést k šíření různých fám a dalších informací, dále svědkyně uvedla, že prohlídka probíhala i na pracovišti žalobce na vysoké škole, příslušníci policie se poté, kdy proběhla domovní prohlídka přemístili na pracoviště žalobce a tam provedli prohlídku, toto proběhlo při plné výuce, studenti tudíž mohli být konfrontováni se situací, kdy se na vysoké škole pohybovali příslušníci policie, svědek J. [REDAKCE] K. [REDAKCE] vypověděl, že žalobce zná nejintenzivněji od roku 2012, jejich rodiny se znají lépe, neboť rodina svědka bydlí ve vedlejší vchodě, je mezi nimi přátelský vztah, svědek dále vypověděl, že když nastoupil do školy, spolužáci řešili, že žalobce je pedofilní pedagog, ukazovali i článek [REDAKCE] v němž byla informace, že policie zatkla gang pedofilů, mezi nimi byli i vysokoškolští učitelé, dále svědek uvedl, že vždy, když někde přišel a řekl, jakou vysokou školu studuje, byla tato škola spojována s tím, že na této škole působí pedofilové, resp. za pedofila byl označen pan S. [REDAKCE] dále svědek vypověděl, že názor studentů na žalobce před zahájením trestního stíhání neznal, neboť na té škole ještě nebyl, někteří bývalí studenti na tuto skutečnost upozorňovali, svědek dále uvedl, že ví o tom, že holky nechtěly chodit ke zkouškám k žalobci samy, dále uvedl, že studenti věděli o trestném činu, pro který je žalobce stíhán asi z novinových článků, s tím, že [REDAKCE] je malé město a zřejmě se tyto informace šířily i po provedené domovní prohlídce, svědek Mgr. M. [REDAKCE] I. [REDAKCE] vypověděl, že žalobce zná od roku 2005, poznal jej jako student, poté jej zná i z pozice společníka vysoké školy, studium ukončil v roce 2009, s ohledem na jeho zájem o politologii se s žalobce stýkal i po ukončení vysokoškolského studia, žalobce před zahájením trestního stíhání vnímal velice kladně, to byl i důvod, proč s ním začal podnikat, v době, kdy trestní stíhání proti žalobci bylo zahájeno, nevěděl, jak se k záležitosti má postavit, pokud je vysloveno podezření z pedofilie u vysokoškolského pedagoga, je to velmi kritická situace, jejich vztahy se ocitly i na bodu mrazu, poté, kdy žalobce poznal, jak se svědek k situaci staví, ptal se jej, zda s ním chce pokračovat v podnikání, dali si nějakou dobu na rozmyšlenou, právě z tohoto důvodu, i svědek byl předmětem dotazů, jak může spolupracovat s žalobcem, [REDAKCE] se tato informace šířila velmi rychle, svědek dále uvedl, že uvedená situace poznamenala i jejich společný byznys, svědek má na starosti shánění školení a kurzů, v době předmětného trestního stíhání s nimi nechtěli v tomto ohledu spolupracovat do okamžiku, než bude záležitost ukončena a vyšetřena, poté, kdy byl žalobce obžaloby zproštěn, dostavila se úleva, v době trestního stíhání neměli klid na práci, nicméně i poté, co byl žalobce pravomocně zproštěn, svědek při jednání s partnery musel u sebe nosit kopii rozhodnutí o tom, že žalobce byl zproštěn obžaloby, bylo to v podstatě velmi ponižující, vzájemné vztahy jsou po lidské stránce v pořádku, ale přetrvává určitý smutek, neboť není měsíce, kdyby někdo nepoukázal na to, že je to ta škola, která byla projednávána v souvislosti s touto trestnou činností, svědek dále vypověděl, že pořádají mezinárodní vědecké konference, na které se snaží zvat i osoby veřejně známé, jak v průběhu trestního stíhání, tak ale i po skončení trestního stíhání se stávalo a stává, že tyto osoby právě z uvedených důvodů odříkali účast na těchto konferencích, důvěru k žalobci získal i proto, že jej po dobu trestního stíhání podrobně informoval o jeho průběhu, o tom, kdy se účastní toho kterého úkonu,

vliv na společný byznys stále přetrvává i po skončení trestního řízení, studenti se o této záležitosti baví na sociálních sítích, je to stále živé, svědek PhDr. J. I. vypověděl, že je rektorem vysoké školy, kde je žalobce prorektorem, současně i jednatelem společnosti, s žalobcem se osobně zná, poutá jej pracovní i osobní vztah, znají se zhruba od roku 2005, svědek dále vypověděl, že celá situace poznamenala velmi hluboce celou instituci, pochopitelně i žalobce, všechny spolupracovníky, dále svědek vypověděl, že je rád, že žalobci důvěřoval, neboť on mu nabídl složení své funkce, celá záležitost se hodně rozkřikla, zejména v jejich politologické komunitě, která je poměrně malá, celá situace poznamenala i svědka, dále svědek vypověděl, že personální složení pro akreditační komisy je velmi určující, žalobce z důvodu trestního řízení nemohl začít s habilitací, rozhodně byl připraven na docenturu, o čemž svědčí skutečnost, že po skončení trestního řízení s habilitací začal v září a docenturu obhájil v březnu následujícího roku, dále svědek vypověděl, že příkaz, či rozhodnutí o tom, že žalobce nemůže absolvovat habilitaci neexistoval, nicméně jde v podstatě o takové nepsané pravidlo vysokých škol, aby následně vysoká škola nebyla vystavena situaci, kdy habilitaci není možné dokončit, svědek dále vysvětlil, že habilitace znamená v podstatě vyšší váhu pro danou osobu, je to určitá pocta ve vědecké komunitě, projevuje se to ve vztahu ke studentům, ale i ve finančních záležitostech, jedná se o profesní postup, vysoká škola tuto docenturu potřebovala kvůli obsazení akreditační komise, z tohoto důvodu museli přijmout nové docenty, kteří se všichni neosvědčili, v podstatě to znamenalo určitou finanční zátěž navíc pro vysokou školu, svědek dále vypověděl, že o situaci, týkající se trestního stíhání žalobce se mezi studenty všeobecně ví, důvěra studentů stoupla po skončení trestního stíhání, nyní se čeká, jak se celá záležitost uzavře, tedy, jakým způsobem bude saturováno předmětné trestní řízení ve vztahu k žalobci, svědek Mgr. T. R. vypověděl, že se žalobcem se zná od doby, co byl zvolen do zastupitelstva někdy v roce , znají se příležitostně i pracovní, svědek vypověděl, že město spolupracovalo s vysokou školou, kde žalobce pracoval, proto i zástupce školy byli vnímáni jako velmi vážené osoby, dále svědek uvedl, že když vyjde najevo informace o zahájení trestního stíhání ohledně takové trestné činnosti, jako v případě žalobce, který byl současně váženou osobou, objeví se, zjednodušeně řečeno, vykřičník, kdy člověk uvažuje o tom, jaké možné důsledky by tato skutečnost měla, pokud by došlo k pravomocnému odsouzení, určitě vládla všeobecná nervozita, podezřavost a vztahy svým způsobem ochladly, dále svědek uvedl, že dnešní doba se velmi odráží na sociálních sítích, někdy na podzim, poté, kdy žalobce byl již zproštěn obžaloby, našel na sociální síti příspěvek, jehož obsahem bylo, že žalobce čelil trestnímu stíhání, dále svědek vypověděl, že celá kauza byla od počátku sledována, rozsudek ve věci neviděl, o zproštění obžaloby se dozvěděl a pak se ještě přímo zeptal žalobce, svědek MUDr. I. P. vypověděl, že byl jako znalec ustanoven ve věci žalobce, na základě opatření policie, dále vypověděl, že žalobce při vyšetření spolupracoval, v případě žalobce bylo provedeno falografické vyšetření, toto jako konzultant prováděl MUDr. T. dále uvedl, že falografické vyšetření může být součástí sexuologického vyšetření, pokud je k tomu důvod, a proto bylo v daném případě provedeno, svědek MUDr. O. T. vypověděl, že na žalobce si již osobně nevzpomíná, ze záznamu však ví, že žalobce, jako konzultant, vyšetřil pro pana MUDr. P. v případě žalobce šlo o standardní sexodiagnostické vyšetření s využitím falometrického měření, dále svědek vypověděl, že pokud s falografickým vyšetřením vyšetřovaný vyjádří souhlas, je toto vyšetření provedeno, nikdy by nemohl jednat proti vůli kohokoliv, pokud by to tak bylo, vyžádal by si negativní reverz a informoval by o tom příslušné orgány, falografické vyšetření se provádí na základě zadání a jeho provedení lze odmítnout, falografické vyšetření je součástí celého znaleckého zkoumání, svědek v dané věci působil jako

konzultant a jeho úkol byla sexodiagnostika, ostatní věci, ohledně znaleckého zkoumání prováděl znalec MUDr. Procházka, pokud by MUDr. Procházkovi postačil výsledek pohovoru, falografické vyšetření by se neprovádělo, vyšetření se většinou provádí ambulantně, na základě jednoho sezení, které trvá hodinu, maximálně hodinu a půl, svědek MUDr. Oskar Zakiyanov vypověděl, že žalobce zná od roku 2008, je jeho ošetřující lékař na interní a nefrologické ambulanci, svědek vypověděl, že žalobce zná jako velmi slušného člověka, na dotaz, proč u žalobce byl ještě v roce 2011 evidován normální tlak a v roce 2014 jeho zvýšená hodnota, svědek odpověděl, že hodnota krevního tlaku se v průběhu dne mění, pokud v ordinaci pacientovi 2x po sobě naměří stejnou hodnotu, je možné toto vyhodnotit jako prehypertenzi až hypertenzi, svoji roli v tom mohou hrát i somatické faktory, jako nadváha, případně stres, obecně příčina hypertenze známa není, od roku 2014 je žalobce v ambulanci veden jako pacient s hypertenzí, svědek připustil, že na vyšší tlak může mít vliv i stres, vnímaný v důsledku trestního stíhání, může se jednat o spouštěč, kdy například v důsledku spánkové deprivace dochází k navýšení hodnoty tlaku, pokud dojde k takové hypertenzi, většinou se jedná o doživotní záležitost, pouze, pokud je příčinou hypertenze nějaká sekundární příčina, například onemocnění ledvin, které se vyléčí, či těhotenství, může dojít k zlepšení krevního tlaku, jinak, pokud jde o esenciální hypertenzi, lze očekávat, že se jedná o doživotní problém, tedy doživotní onemocnění, svědek uvedl, že se domnívá, že žalobce trpí doživotní verzí hypertenze, hypertenze může být léčena a může být hůře kompenzována, to znamená, že hodnoty tlaku jsou pak vyšší, než bychom chtěli a pokud tento stav trvá dlouho, může dojít k orgánovým komplikacím, například se to může projevit poškozením cév, mozku, sítnice, zraku, ledvin, může se objevit, v případě nadváhy, metabolický syndrom, rovněž to může mít vliv na srdce, může se také objevit prediabetes, v případě žalobce z počátku přijali opatření, aby do pravidelného denního režimu bylo zařazeno více aerobních aktivit, omezeno solení apod., poté, kdy tlak i přesto stoupal, přistoupili k nasazení léků, minulý rok byla dávka léků žalobci zvýšena, svědek dále vypověděl, že žalobce má trochu nadváhu, dále vypověděl, že v roce 2008 se žalobce dostavil do jeho ambulance s ledvinovou kolikou, toto se podařilo vyšetřit a od té doby problém s ledvinami žalobce neměl, nadváhu měl žalobce již od roku 2008.

Po zhodnocení zjištěných skutečností soud dospěl k následujícímu závěru o skutkovém stavu věci.

Usnesením Policie České republiky ze dne 31. 7. 2012 bylo zahájeno trestní stíhání žalobce pro podezření ze spáchání přečinu podle § 192 odst. 1 a 2 trestního zákoníku, rozsudkem Okresního soudu v Kolíně ze dne 7. 2. 2014 byl žalobce zproštěn obžaloby v plném rozsahu, a to podle § 226 písm. c) trestního řádu, věc byla pravomocně skončena ke dni 30. 6. 2014, žalobce působil v době před a v průběhu předmětného trestního stíhání jako vysokoškolský pedagog a zároveň [redacted] Vysoké školy [redacted] družka žalobce P. H. [redacted] vnímala u žalobce i sebe po zahájení trestního stíhání žalobce stres a obavy o budoucnost s tím, že i tlak okolí představoval psychickou zátěž, společně se svědky [redacted] K. [redacted] Mgr. M. [redacted] L. [redacted] Mgr. T. [redacted] R. [redacted] i PhDr. J. [redacted] L. [redacted] potvrdila, že informace o trestním stíhání žalobce byla rozšířena mezi studenty a další veřejností, zejména v oblasti politologické komunity, žalobce nemohl z důvodu trestního řízení začít s habilitací na kterou se připravoval před zahájením trestního stíhání, docentura, kterou by žalobce obhájil, měla pro vysokou školu význam z důvodu obsazení akreditační komise, po pravomocném skončení trestního stíhání žalobce úspěšně habilitaci dokončil, trestní stíhání žalobce měklo negativní dopady i v oblasti spolupráce vysoké školy, jejímž

společníkem žalobce je a byl v rozhodném období s třetími subjekty, při organizaci školení, kurzů a mezinárodních konferencí, stres, spojený s předmětným trestním stíháním, mohl být spouštěčem při vzniku hypertenze, se kterou se žalobce od roku 2014 léčí, v průběhu trestního řízení se žalobce podrobil sexodiagnostickému vyšetření s využitím falometrického měření, žalobce uplatnil u žalované dne 16. 10. 2014 nárok na poskytnutí peněžitého zadostiučinění ve výši 500.000,-Kč, žalovaná na základě svého stanoviska ze dne 13. 11. 2015, poskytla žalobci náhradu nemajetkové újmy ve výši 25.000,-Kč.

Podle § 1 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci.

Podle § 5 písm. a) zákona č. 82/1998 Sb., stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu, která byla způsobena rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního, nebo v řízení trestním.

Podle § 7 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím, mají účastníci řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda.

Podle § 8 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., nárok na náhradu škody, způsobené nezákonným rozhodnutím, lze, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno, nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán. Podle odst. 2 téhož zákonného ustanovení byla-li škoda způsobena nezákonným rozhodnutím, vykonatelným bez ohledu na právní moc, lze nárok uplatnit i tehdy, pokud rozhodnutí bylo zrušeno, nebo změněno na základě řádného opravného prostředku.

Podle § 15 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., přizná-li příslušný úřad náhradu škody, je třeba nahradit škodu do šesti měsíců od uplatnění nároku.

Podle § 31a odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Podle odst. 2 téhož zákonného ustanovení, zadostiučinění se poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za níž k nemajetkové újmě došlo.

Po zhodnocení zjištěného skutkového stavu věci a s poukazem na citovaná zákonná ustanovení soud dospěl k závěru, že žalobci vznikla v příčinné souvislosti s nezákonně zahájeným trestním stíháním nemajetková újma, kterou je třeba vzhledem k okolnostem případu nahradit poskytnutím peněžitého zadostiučinění. V řízení bylo prokázáno a mezi účastníky nebyl sporný průběh předmětného trestního řízení, které bylo zahájeno na základě usnesení Policie České republiky ze dne 31. 7. 2012 a pravomocně skončeno rozhodnutím Okresního soudu v Kolíně o zproštění žalobce obžaloby v plném rozsahu ve smyslu § 226 písm. c) trestního řádu dne 30. 6. 2014. Žalobce byl obviněn ze spáchání přečinu výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle ustanovení § 192

odst. 1 a 2 trestního zákona. Při určení formy kompenzace nemajetkové újmy a její výše soud vycházel z okolností případu a z důkazů, které žalobce označil k výzvě soudu ve smyslu ustanovení § 118a o. s. ř. Předně soud konstatuje, že každé trestní stíhání, které skončí pravomocným rozhodnutím o zastavení trestního řízení či zproštěním obviněného obžaloby a které tak naplňuje znaky nezákonného rozhodnutí ve smyslu § 7 a § 8 zákona č. 82/1998 Sb., představuje pro obviněného (poškozeného) již v obecné rovině, tj. bez přihlídnutí ke konkrétním okolnostem daného případu, poměrně citelný zásah do osobnostní sféry poškozeného. Při hodnocení konkrétních okolností případu nelze odhlédnout jednak od druhu trestné činnosti, která je poškozenému kladena za vinu, jednak je třeba posoudit i průběh trestního řízení, zejména jeho celkovou délku, a to z hlediska rozsahu a intenzity dopadů do nemajetkové sféry poškozeného. V posuzovaném případě byl žalobce obviněn z přečinu výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, tedy z trestné činnosti, která je ve společenském kontextu vnímána jako velmi závažná trestná činnost a která může u veřejnosti vést k poměrně silnému morálnímu odsudku takto obviněné osoby. Z provedeného dokazování, zejména z výsledku svědků, vyplynulo, že informace o trestním stíhání žalobce se rozšířila jak mezi studenty vysoké školy, na které žalobce vyučoval, tak i v rámci politologické komunity, jejíž byl žalobce součástí. Okolnost, že žalobce je trestně stíhán, byla známa jak v okruhu jeho spolupracovníků, tak i v širších společenských kruzích. V tomto směru vypověděli zejména P. H., J. K., Mgr. M. L., PhDr. J. L. a Mgr. T. R. Ze svědecké výpovědi P. H. jakož i PhDr. J. L. dále vyplynulo, že v důsledku zahájeného trestního stíhání nemohl žalobce obhájit docenturu, kterou vysoká škola, kde žalobce pracoval a i nadále pracuje, potřebovala z důvodu obsazení akreditační komise. Svědek M. L. rovněž vypověděl, že trestní stíhání žalobce poznamenalo byznys vysoké školy, neboť v době trestního stíhání se ze strany třetích subjektů projevovala neochota spolupracovat s vysokou školou do okamžiku, než bude záležitost, tedy trestní stíhání žalobce, ukončeno. V této souvislosti svědek Mgr. L. ještě uvedl, že při jednání s partnery byl nucen předkládat kopii rozhodnutí, kterým bylo předmětné trestní stíhání ukončeno. Při určení výše peněžitého zadostiučinění soud tedy přihlédl zejména ke zjevným dopadům trestního řízení do profesní oblasti žalobce, když v této souvislosti nelze především odhlédnout od určité a do jisté míry stále přetrvávající stigmatizace žalobce, která je spojena s druhem trestné činnosti, pro kterou bylo trestní stíhání žalobce vedeno. Trestní řízení zasáhlo i oblast zdraví žalobce, neboť zejména ošetřující lékař žalobce MUDr. Oskar Zakijanov potvrdil možnou souvislost mezi stresem spojeným s probíhajícím trestním řízením a hypertenzí, kterou žalobce trpí a se kterou se léčí od roku 2014. V průběhu trestního řízení byl žalobce podroben sexuologickému vyšetření, které bylo spojeno s falografickým vyšetřením. Nepochybně i tato skutečnost může u vyšetřované osoby vyvolat nepříjemné pocity spojené s jistou formou ponížení a studem. Na straně druhé nelze přehlédnout, že celková délka řízení nepřekročila hranici přiměřenosti, a žalobce tudíž nebyl vystaven celkovému zásadnímu vlivu řízení neúměrně dlouhou dobu. V důsledku trestního stíhání žalobce došlo tedy k zásahu do práva žalobce na důstojnost, a to zejména z důvodů, že žalobce byl nucen podrobit se sexodiagnostickému vyšetření, včetně falografického vyšetření, dále došlo k zásahu do žalobcova práva na čest a vážnost, neboť žalobce byl jako vysokoškolský pedagog uznáván jako vážená osoba, avšak v důsledku obvinění ze spáchání trestné činnosti, která je v očích veřejnosti vnímána jako zvláště zavrženíhodná, byl žalobce po dobu trestního stíhání, a částečně je i dodnes, vystaven stigmatizaci a difamací své osoby, rovněž tak došlo k zásahu do práva žalobce na jeho osobní integritu, a to zejména v oblasti fyzického zdraví, v určité míře bylo zasaženo i právo žalobce na rodinný život, neboť

okolnost, že žalobce byl obviněn z uvedeného trestného činu, vedla na straně jeho partnerky k zákazu styku žalobce s jejími dětmi. Ze všech výše popsanych důvodů soud proto dospěl k závěru, že nemajetkovou újmu, která žalobci v důsledku předmětného trestního stíhání vznikla, je třeba kompenzovat celkovou částkou ve výši 150.000,-Kč, když k této částce soud dospěl po vlastní úvaze, neboť judikatura, která by hodnotila skutkově podobné okolnosti, nebyla dohledána. Rozhodnutí, na které odkázal žalobce, pak neřeší skutkově srovnatelné případy (rozhodnutí ÚS sp. zn. I. ÚS 2551/2013 se týkalo trestního stíhání, které trvalo téměř 11 let, přičemž předmětem bylo trestní stíhání pro trestný čin zneužití pravomoci veřejného činitele, rozhodnutí NS ČR, sp. zn. 30 Cdo 265/2012 se týkalo trestního řízení, v němž byl poškozený stíhán pro trestný čin vraždy a rozhodnutí NS ČR, sp. zn. 2813/2011, se týkalo nemajetkové újmy za trestní řízení, v němž byl poškozený stíhán pro porušování povinností při správě cizího majetku, zneužívání pravomoci veřejného činitele a zkreslování údajů o stavu hospodaření a jmění), především se však jedná o rozhodnutí kasační, a proto nemohou prozatím mít význam pro posouzení výše požadované nemajetkové újmy. Soud proto žalované uložil povinnost zaplatit žalobci z titulu náhrady nemajetkové újmy částku 125.000,- Kč, když žalovaná žalobci již poskytla plnění ve výši 25.000,- Kč.

Výrokem II. soud žalobu, co do zbývající částky zamítl, neboť, jak je rozvedeno shora, soud dospěl k závěru, že odpovídající kompenzaci nemajetkové újmy představuje částka 150.000,-Kč, resp. 125.000,-Kč, neboť žalovaná v rámci předběžného projednání nároku žalobci poskytla peněžité zadostiučinění ve výši 25.000,-Kč.

Výrok III. o nákladech řízení podle ustanovení § 142 odst. 3 o. s. ř., neboť výše plnění se odvíjela od úvahy soudu. Žalobci vznikly náklady řízení, které spočívají v odměně advokáta ve výši 3100,-Kč podle § 9 odst. 4 písm. a) a § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb. za jeden úkon právní pomoci v rozsahu 7 úkonů právní pomoci (převzetí a příprava zastoupení, 2x písemné podání soudu, 4x účast u jednání) spolu s paušální náhradou hotových výloh po 300,-Kč za 7 výše specifikovaných úkonů právní pomoci podle § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., zvýšené o 21% DPH, celkem tedy 28.798,-Kč, které je žalovaná povinna zaplatit k rukám právního zástupce žalobce, a to ve lhůtě 15 dnů od právní moci rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí, nebo soudní exekuci.

V Praze dne 8. března 2017

Mgr. Věra Jachurová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Hana Dobešová

USNESENÍ

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl předsedkyní senátu Mgr. Věrou Jachurovou jako samosoudkyní ve věci žalobce : PhDr. V. S., Ph.D., nar. bytem , zast. Mgr. Robertem Vladykou, advokátem, AK se sídlem Praha 1, Revoluční 1, proti žalované : Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti, se sídlem Praha 2, Vyšehradská 16, o 475.000,- Kč s přísl.,

t a k t o :

Rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 8. 3. 2017, č.j. 18 C 187/2015-163, se doplňuje o výrok III., který zní :

Žalovaná je povinna zaplatit České republice na účet Obvodního soudu pro Prahu 2 na nákladech státu částku, jejíž výše bude určena v samostatném usnesení, a to ve lhůtě 3 dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í

Rozsudkem označeným shora soud rozhodl o žalobou uplatněném nároku.

Podle § 166 odst. 1 o.s.ř. nerozhodl-li soud v rozsudku o některé části předmětu řízení, o nákladech řízení, o předběžné vykonatelnosti, může účastník do patnácti dnů od doručení rozsudku navrhnout jeho doplnění. Soud může rozsudek, který nenabyl právní moci, doplnit i bez návrhu. Podle odst. 2 téhož zákonného ustanovení doplnění o část předmětu řízení učiní soud rozsudkem, pro nějž platí obdobně ustanovení o rozsudku; jinak o doplnění rozhodne usnesením.

Podle § 148 odst. 1 o.s.ř. stát má podle výsledků řízení proti účastníkům právo na náhradu nákladů řízení, které platil, pokud u nich nejsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků.

Soud s poukazem na citovaná zákonná ustanovení vydal toto doplňující usnesení k výše označenému rozsudku, neboť soud opomněl rozhodnout též o nákladech, které vznikly státu v souvislosti s náhradou svědečného. Vzhledem k tomu, že o nákladech řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle ust. § 142 odst. 3 o.s.ř., když rozhodnutí o výši plnění se odvíjelo od úvahy soudu, je nutno uzavřít, že procesně neúspěšná ve věci byla žalovaná. S ohledem na skutečnost, že dosud nebylo o svědečném pravomocně rozhodnuto, vyhradil soud určení výše nákladů státu pro samostatné usnesení.

Poučení : Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

V Praze dne 7. června 2017

Mgr. Věra Jachurová, v.r.

předsedkyně senátu